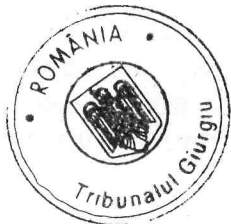

Dosar nr.2338/2/2014
(844/2014)

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A III A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DECIZIA CIVILĂ NR. 280
Ședința publică din 06.03.2015

Curtea constituită din:

Președinte	- Doina Anghel
Judecător	- Fănica Pena
Judecător	- Claudiu Marius Toma
Grefier	- Rădița Ivanov

Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel a fost reprezentat de procuror- Florica Nan.

Pe rol se află pronunțarea asupra contestației în anulare formulate de contestatorul Roventu Viorel, împotriva deciziei civile nr.372 din 06.03.2014, pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a III-a Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie în dosarul nr.1636/122/2012, în contradictoriu cu intimatul Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Giurgiu.

Dezbaterile în cauză și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 27.02.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea - având nevoie de timp pentru a delibera și pentru ca părțile să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 06.03.2015, când a pronunțat următoarea decizie:

C U R T E A

Asupra contestației în anulare de față, reține următoarele:

Prin decizia civilă nr.372/06.03.2014, Curtea de Apel București - Secția a III-a Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie a respins, ca nefondat, recursul declarat de recurentul reclamant Roventu Viorel împotriva sentințe civile nr.40 din 21.03.2013, pronunțată de Tribunalul Giurgiu – Secția Civilă, a admis recursul declarat de recurentul pârât Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Giurgiu, împotriva aceleiași sentințe civile, pe care a modificat-o și a respins cererea privind constatarea caracterului politic, ca nefondată.

Pentru a pronunța această decizie, Curtea a reținut că reclamantul a fost condamnat prin sentința sus-indicată la pedeapsa cu moartea și confiscarea totală a averii pentru infracțiunea de furt calificat în paguba avutului obștesc, cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 208, art.209 lit. a, e și g Cod penal în vigoare la data condamnării.

Așa cum a reținut și instanța de fond, condamnarea reclamantului pronunțată pentru fapta prevăzută în dispozițiile art. 208, art.209 Cod penal în vigoare la data condamnării nu constituie de drept condamnare cu caracter politic, instanța având posibilitatea dată de legiuitor de a tranșa cu privire la acest caracter în baza art. 1 alin. 3 din Legea nr. 221/2009, pe baza probelor administrate în cauză, concluzie desprinsă din conținutul acestui articol de lege care dispune în sensul: „Constituie, de asemenea, condamnare cu caracter politic și condamnarea pronunțată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 pentru orice alte fapte prevăzute de legea penală, dacă prin săvârșirea

acestora s-a urmărit unul dintre scopurile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare”.

Din analiza considerentelor deciziei prin care a rămas definitivă sentința atacată, care a preluat din considerentele acesteia din urmă, dar și argumentele pentru care a fost respins recursul, Curtea a reținut că reclamantul, împreună cu alți inculpați, în anul 1982, după ce au fost îndepărtați din serviciu ca urmare a repetatelor abateri săvârșite la locul de muncă, a comis împreună cu aceștia furturi calificate în dauna avutului obștesc și personal, în mai multe județe ale țării.

Din conținutul acestei hotărâri nu se deduce faptul că reclamantul, prin acțiunea de sustragere a armei și muniției ar fi dorit ca pe această cale să-și exprime protestul împotriva dictaturii, cultului personalității, terorii comuniste, precum și abuzului de putere din partea celor care au deținut puterea politică, să susțină aplicarea principiilor democrației și a pluralismului politic, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, recunoașterea și respectarea drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale, înlăturarea măsurilor discriminatorii pe motive de naționalitate sau de origine etnică, de limbă ori de religie, de apartenență sau opinie politică, de avere ori de origine socială, astfel cum obligă art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, pentru a se putea constata caracterul politic.

Mai mult, acțiunea reclamantului dedusă din această hotărâre, având în vedere și momentul la care fapta a fost săvârșită, cu mult anterior evenimentelor din decembrie 1989, nu se poate înscrie în rândul propagandei pentru răsturnarea ordinii sociale până la 14 decembrie 1989 sau manifestarea împotrivirii față de aceasta și nici nu poate fi calificată ca fiind o acțiune de împotrivire cu arma și răsturnare prin forță a regimului comunist, dat fiind că în sarcina acestuia au mai fost reținute și alte fapte penale, anterior acestui eveniment de furt al armei și munițiilor, fără vreo legătura cu vreun deziderat de împotrivire față de dictatura comunistă.

Din analiza actelor aflate la dosarul cauzei și care reprezintă lucrări întocmite de lucrători ai poliției politice anterior pronunțării hotărârii în raport de care se solicită constatarea caracterului politic al faptei pentru care a fost încarcerat, Curtea nu a putut reține că din vreunul dintre acestea ar rezulta faptul că reclamantul a reprezentat una dintre persoanele urmărite pentru acte sau fapte contrare regimului comunist la momentul la care a fost condamnat.

Mai mult, Curtea a avut în vedere că recursul extraordinar declarat de Procurorul general al României, înaintat la data de 19.04.1990 Curții Supreme de Justiție a vizat doar schimbarea încadrării juridice a faptelor comise de reclamant împreună cu ceilalți inculpați, din perspectiva gradului de pericol social al acestora și a urmărilor lor, și nicidecum al calificării lor ca având conotații politice împotriva regimului comunist.

Curtea a constatat că reclamantul nici în faza procesuală a fondului și nici în calea de atac a recursului, prin raportare la art. 304¹ Cod procedură civilă, nu a reușit să demonstreze faptul că acțiunea sa depășea interesul personal de a-și însuși personal unele bunuri, pentru satisfacerea unor dorințe care altfel erau înăbușite de represiunea comunistă.

Față de aspectele reținute mai sus, Curtea, în temeiul art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, a admis recursul declarat de recurentul pârât Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, a modificat în parte sentința recurată nr. 40/21.03.2013, în sensul că a respins cererea privind constatarea caracterului politic, ca nefondată.

Împotriva deciziei nr.372/06.03.2014 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a III-a Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie a formulat contestație în anulare contestatorul Roventu Viorel, apreciind că ea a fost rezultatul unei erori materiale și instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra capetelor 2 și 3 din cerere care a făcut obiectul unei cereri de completare a dispozitivului.

În ședința publică de astăzi, Curtea a solicitat contestatorului să precizeze temeiul juridic al cererii sale, prin concluziile scrise depuse la dosar la 19.12.2014 precizând că își întemeiază cererea pe dispozițiile art.318 Cod de procedură civilă.

Conform art.318 Cod de procedură civilă, sunt supuse căii de atac extraordinare de retractare a contestației în anulare hotărârile irevocabile pronunțate de instanțele de recurs când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

Prin greșeală materială se înțelege orice eroare materială evidentă pe care o săvârșește instanța prin confundarea unor elemente importante sau a unor date materiale ale dosarului și care este determinantă pentru soluția pronunțată. În sensul dispoz.art.318 Cod de procedură civilă, invocate de contestator prin cererea sa, greșeala materială trebuie să fie esențială, ceea ce înseamnă că, în lipsa ei, situația reținută de instanță ar fi fost alta. De asemenea, trebuie să fie evidentă, în legătură cu aspectele formale ale judecării, fiind săvârșită de instanță ca urmare a omiterii sau confundării unor elemente sau date materiale importante.

Astfel, noțiunea de „greșeală materială” nu poate fi interpretată extensiv.

Pe de altă parte, calea contestației în anulare întemeiată pe dispoz.art.318 teza a II-a Cod de procedură civilă, invocate de contestator prin cererea sa, este deschisă atunci când instanța de recurs s-a pronunțat *minus petita*, fără a analiza toate motivele de recurs cu care a fost investită.

De principiu, instanța de recurs nu este obligată să răspundă tuturor argumentelor de fapt și de drept care susțin motivul de casare sau modificare, ci poate să le analizeze global, printr-un raționament juridic de sinteză, pentru a fi deschisă calea contestației în anulare speciale, în condițiile art.318 teza II-a Cod de procedură civilă.

Dacă instanța de recurs a răspuns tuturor criticilor formulate de recurent, ea nu are obligația de a analiza fiecare argument cuprins în cadrul motivelor de recurs, ci de a analiza fiecare motiv de recurs.

Curtea a constatat că prin decizia contestată instanța de recurs a soluționat calea de atac declanșată de contestator împotriva sentinței civile nr.40/21.03.2013. Prin această sentință, Tribunalul Giurgiu a admis cererea formulată de petent și a constatat caracterul politic al condamnării suferite de reclamant prin sentința penală nr.63/1983 pronunțată de Tribunalul Militar Teritorial București. Prin sentința civilă nr.4/2014 s-a admis cererea de completare a dispozitivului sentinței civile nr.40/2013 și s-au respins cererile reclamantului pentru constatarea că sentința penală nr.63/1983 s-a pronunțat cu încălcarea legii și de repunere în termen pentru a beneficia de prevederile Legii nr.18/1990 și OUG nr.214/1999.

Curtea de Apel București a respectat principiul disponibilității așa cum este prevăzut de art.129 Cod de procedură civilă și a soluționat cererea de recurs în limitele investiției, recurentul precizând de la 23.09.2013, data formulării contestației în anulare, că declară recurs împotriva sentinței civile nr.40/21.03.2013 pronunțată de Tribunalul Giurgiu.

Față de precizarea expresă prin petitul cererii de recurs și argumentată prin criticile dezvoltate în filele 5, 6 și 7 ale dosarului de recurs că obiectul recursului îl reprezintă sentința civilă nr.40/21.03.2013 și față de împrejurarea că până la momentul soluționării recursului – 06.03.2014 recurentul nu a formulat cale de atac împotriva sentinței civile nr.4/2014, Curtea constată că instanța de recurs a respectat limitele investiției sale, pronunțându-se asupra obiectului cererii deduse judecării.

De asemenea, în soluționarea cererii de recurs nu s-a strecurat nicio eroare materială în sensul art.318 Cod de procedură civilă.

În speță, deși contestatorul invocă formal cele două teze ale art.318 Cod de procedură civilă, respectiv eroarea materială sau nepronunțarea asupra unui motiv de recurs, în realitate, el reia artificiile din recurs, ce vizează greșeli de judecată, de apreciere a probelor și de interpretare a dispozițiilor legale, nesusceptibile de valorificare pe calea extraordinară a contestației în anulare specială, astfel că cererea a fost respinsă ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondată contestația în anulare formulată de contestatorul ROVENȚU VIOREL, împotriva deciziei civile nr.372 din 06.03.2014, pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a III-a Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie în dosarul nr.1636/122/2012, în contradictoriu cu intimatul STATUL ROMÂN, prin MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE GIURGIU.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi 06.03.2015.

PREȘEDINTE
DOINA ANGHEL

JUDECĂTOR
FĂNICA PENA

JUDECĂTOR
CLAUDIU MARIUS TOMA

GREFIER
RĂDIȚA IVANOV

Red.D.A.

Tehdact.R.L.

2 ex./31.03.2015

CAB-S.3 – M.A.Negoescu-Gândac; I.Drăgan; M.Ilie

Trib.Giurgiu – I.Cercel-Mareș